

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9346/2023
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Звонко Марковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Влада Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1016/18 од 22.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1016/18 од 22.10.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1016/18 од 22.10.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 1016/18 од 22.10.2020. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Крагујевцу П 997/13 од 09.02.2018. године, којим је одбијен предлог тужиоца за ослобађање преосталих трошкова поступка у предмету Основног суда у Крагујевцу П 997/13.

Против правноснажног решења о трошковима поступка донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), оценио да нису испуњени услови за одлучивање о овој ревизији као о изузетно дозвољеној.

Побијаним правноснажним решењем одлучено је о захтеву тужиоца за ослобађање преосталих трошкова поступка уз примену одредаба закона који регулишу

право странке на ослобађање трошкова поступка, које не одступа од судске праксе по овом питању. Имајући ово у виду, Врховни суд сматра да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о ослобађању трошкова поступка, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца добија се решење другостепеног суда којим је одлучено о ослобађању трошкова поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Чланом 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана прописано је да се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, не узимају у обзир, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против одлуке о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, због чега ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић